

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „FRATESA“ 2018-03-12 SKUNDO**

2018 m. gegužės 29 d. Nr. S- 86 (7-58 /2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus
Vilmos Vildžiūnaitės

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovui
mokesčių administratoriaus atstovui

Ramutei Matkevičienei
V. U.
S. C.

2018 m. gegužės 8 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „Fratesa“ (toliau – Pareiškėja) 2018-03-12 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2018-02-28 sprendimo Nr. 1A-90, n u s t a t ė:

Muitinės departamentas ginčijamu sprendimu patvirtino Klaipėdos teritorinės muitinės (toliau – Klaipėdos TM) 2017-09-28 supaprastinto patikrinimo ataskaitą Nr. 7LM190526S, kuria Klaipėdos TM, vykdydama Muitinės departamento 2017-06-15 sprendimą Nr. 1A-156, nusprendė keisti importo deklaracijoje Nr. 13LTLUB000IM01F134 (2013-12-16) deklaruotų prekių (prekės Nr. 24, 25, 28 ir 31) muitinės nomenklatūros kodus, papildyti nauja preke Nr. 33, prekių muitinę vertę nustatyti taikant 1992-10-12 Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (toliau – Bendrijos muitinės kodeksas), 31 str. 1 dalies nuostatas, atitinkamai perskaičiuoti importo mokesčius minėtoms prekėms, įregistruoti ir įpareigoti sumokėti 2 473,22 Eur mokesstinę prievolę (1850,37 Eur maitą, 51,85 Eur akcizą, 571 Eur baudą) bei įtraukti į apskaitą įskaitomą Valstybinės mokesčių inspekcijos apskaičiuotą PVM sumą, ją padidinant 3 366,82 Eur.

Muitinės departamentas sprendime nurodo, jog nagrinėjamu atveju ginčas kilo dėl Pareiškėjos importuotų prekių muitinės vertės nustatymo. Teisinius šio ginčo santykius reglamentuoja Bendrijos muitinės kodekso 28–36 straipsniai, 1993-07-02 Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (toliau – Įgyvendinimo nuostatos), 141–181 a straipsniai bei 23 ir 24 priedai. Cituoja Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1 dalies, 30 str. 1 dalies, 31 straipsnio nuostatas.

Muitinės departamentas, pasisakydamas dėl Pareiškėjos argumentų, kad ikiteisminio tyrimo metu nustatyti ir Klaipėdos miesto apylinkės teismo 2017-08-30 nutartimi patvirtinti faktai neturėtų būti iš naujo revizuojami Klaipėdos TM, kad šiuo atveju būtina remtis ne Muitinės kriminalinės tarnybos interpretacijomis, o teismų nustatytais faktais, pažymi, kad Klaipėdos apylinkės teismo 2017-08-30 nutartis panaikinta Klaipėdos apygardos teismo 2017-09-26 nutartimi. Nagrinėjamu atveju, Muitinės departamento tvirtinimu, yra aktualus galutinis Klaipėdos apygardos prokuratūros

2-ojo baudžiamojo persekiojimo skyriaus 2017-10-18 nutarimas. Be to, ikiteisminis tyrimas pradėtas pagal Baudžiamojo kodekso (toliau – BK) 199 str. 1 dalį ir 228 str. 2 dalį, tačiau šio tyrimo metu nebuvo vertinamos prekių, deklaruotų importo deklaracijoje Nr. 13LTLUB000IM01F134, sandorio aplinkybės ir deklaruoto sandorio vertės muitinio įvertinimo metodo taikymo pagrįstumas. Nors Pareiškėja teigia, kad ikiteisminio tyrimo metu surinkti duomenys patvirtina, kad Pareiškėja pirkė prekes iš pirmiau minėtų JAV bendrovių ir joms sumokėjo, tačiau, pasak Muitinės departamento, nagrinėjamu atveju siekiant nustatyti, ar Pareiškėjos importuotoms prekėms taikytinas sandorio vertės muitinio įvertinimo metodas jų muitinei vertei nustatyti, nepakanka nustatyti, kad įvyko prekių pirkimo ir pardavimo sandoris ir kad prekių pardavėjui buvo pervesta tam tikra pinigų suma.

Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1 dalis numato, kad importuojamų prekių muitine verte laikoma sandorio vertė, t. y. kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į Bendrijos teritoriją, prireikus patikslinta vadovaujantis 32 ir 33 straipsniais. Taigi, Muitinės departamento tvirtinimu, prekių muitinės vertės nustatymo pagrindas yra sandorio vertė, tačiau norint taikyti sandorio vertės metodą būtina nustatyti faktiškai už prekes sumokėtą (mokėtiną) kainą. Tai viena iš esminių sandorio vertės metodo taikymo sąlygų, t. y. sandorio vertės metodas taikomas tik tuo atveju, kai apmokėjimo už prekes sąlygos yra aiškios ir pagrįstos konkrečiais įrodymais bei nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2009-03-02 sprendimas adm. byloje Nr. A-438-290/2009).

Skunde Pareiškėja nurodo, kad „sąskaitoje-faktūroje Nr. 10.02.2013 aiškiai nurodyta prekių kaina (15 290 USD), kurią apima tarptautiniame mokėjimo pavedime Nr. 45 nurodyta (19 000 USD) pinigų suma. Susidaręs 3 710 USD skirtumas yra avansinis mokėjimas už naujai formuojamą užsakymą, muitinei pateiktas tarptautinis mokėjimo pavedimas Nr. 46 (2013-09-30) taip pat yra avansinis mokėjimas už naują prekių užsakymą. Taigi, Pareiškėjos importuotų prekių deklaruota vertė pilnai atspindi sumokėtą bendrą sumą už šias prekes“. Muitinės departamentas, įvertinęs Pareiškėjos nurodytas aplinkybes, sprendime konstatuoja, kad apmokėjimo už prekes aplinkybės nėra aiškios. Pareiškėja teigia, kad už prekes, deklaruotas importo deklaracijoje Nr. 13LTLUB000IM01F134, sumokėjo mokėjimo pavedimu Nr. 45, o likęs skirtumas ir mokėjimo pavedimu Nr. 46 pervesta pinigų suma (13 000 USD) yra avansinis mokėjimas (16 710 USD) už naujai formuojamą užsakymą, tačiau nei Klaipėdos TM, nei Muitinės departamentui Pareiškėja nepateikė jokių šiuos teiginius patvirtinančių įrodymų. Nagrinėjant skundą Muitinės departamente nustatyta, kad 2014–2017 m. įformintos 2 importo deklaracijos Nr. 14 LTLUB000IM000468 (prekėms pagal sąskaita-faktūrą 10.02.2013 kaip ir ginčo prekės) ir Nr. 17LTLUB000IM0083A3 (prekėms, sandėliuotoms uoste nuo 2013 m.). Taigi, Muitinės departamento teigimu, akivaizdu, kad Pareiškėjos argumentai apie avansinius mokėjimus yra niekuo nepagrįsti. Be to, Klaipėdos TM skundžiamame sprendime įvertino visų Pareiškėjos deklaruotų sandorių vertes ir siuntėjui (bendrovei „A Trend Inc“) pervestas sumas ir, nustačiusi akivaizdų skirtumą (prekių deklaruota sandorių vertė – 43 140,52 Eur, tuo tarpu bendrovei sumokėta 62 123,25 Eur), pagrįstai konstatavo, kad muitinei išlieka abejonės, kokia faktiškai mokėtina ar sumokėta suma už importuotas prekes. Muitinės departamentas tvirtina, jog nagrinėjamu atveju būtina atsižvelgti ir į kitas ikiteisminio tyrimo metu nustatytas aplinkybes, kurios sudaro pagrindą abejoti Pareiškėjos deklaruota prekių sandorio verte. Pavyzdžiui, skunde Pareiškėja taip pat teigia, kad „JAV kompanija „A Trend Inc“ prekes įsigyja ir vėliau parduoda pareiškėjai iš JAV labdaros fondo „CIS Development Foundation Inc“, tačiau šio teiginio nepagrindžia jokiais įrodymais. Priešingai, Klaipėdos apygardos prokuratūros 2-ojo baudžiamojo persekiojimo skyriaus 2017-10-18 nutarime nurodyta, kad pagal JAV Teisingumo departamento pateiktą U. E. (kuris Lietuvos muitinei pateiktuose dokumentuose nurodomas kaip bendrovės „A Trend Inc“ atstovas) apklausą, minėtas asmuo nurodė, „kad jis dirbo „A Trend Inc“ maždaug metus, o jo pareiga buvo tikrinti siuntas ir vykdyti mokėjimus bendrovei Naujajame Džersyje savo pusbrolio vardu. Jis paaiškino, kad jo vaidmuo buvo periodiškai vykdyti į siuntimo bendrovę Naujajame Džersyje tikrinti grąžintų drabužių, kurie buvo skirti Lietuvai. U. E. teigė, kad, patikrinęs siuntą, jis sumokėdavo siuntimo bendrovei savo pusbrolio vardu. Tačiau minėtos siuntimo bendrovės Naujajame Džersyje pavadinimo prisiminti negalėjo“. Apklausos Lietuvoje metu U. E. taip pat teigė, kad „už išrinktas prekes M. G. mokėjo A TREND, o jis juos pervedavo fondui“. Ikiteisminio tyrimo metu taip pat nustatyta, kad pervedant pinigus per bendrovę „A Trend Inc“ buvo

mokama ir JAV fondui „CIS Development Foundation Inc“. JAV Teisingumo departamento Tarptautinių ryšių skyriaus pateikta informacija patvirtina, kad kompanija „A Trend Inc“ nebuvo rasta tarp JAV įregistruotų kompanijų, o atlikus užklausą dėl susijusio adreso (duomenys neskelbtini) gauta informacija apie įmonę „Geny's Construction Inc“. U. E. nurodomas kaip vyriausiasis vykdomasis pareigūnas, vyriausiasis finansų pareigūnas ir sekretorius. Taigi, bendrovės „A Trend Inc“ atstovas U. E. nepatvirtino, kad Pareiškėja prekes pirkė iš šios bendrovės, priešingai, iš jo parodymų darytina išvada, kad U. E. tik atstovavo (tarpininkavo) Pareiškėjai įsigyjant prekes JAV, nors Lietuvos muitinei pateikti dokumentai pasirašyti minėto asmens.

Muitinės departamentas sprendime tvirtina, jog, vadovaujantis Įgyvendinimo nuostatų 181a straipsniu, muitinė neprivalo importuotų prekių muitinės vertės nustatyti remdamasi sandorio vertės metodu, jei ji, atsižvelgusi į pagrįstas abejones, nėra įtikinama, kad deklaruojamoji vertė, remiantis Bendrijos muitinės kodekso 29 straipsniu, atspindi sumokėtą arba mokėtiną bendrą sumą. Nagrinėjamu atveju įvertinęs minėtas aplinkybes, konstatuota, kad Pareiškėjos pateikti argumentai neįtikina muitinės deklaruoto sandorio pagrįstumu ir Klaipėdos TM pagrįstai netaikė sandorio vertės muitinio įvertinimo metodo Pareiškėjos importuotų prekių, deklaruotų importo deklaracijoje Nr. 13LTLUB000IM01F134, muitinei vertei nustatyti.

Skunde Pareiškėja taip pat nurodo, kad ginčo deklaracijoje deklaruotos prekės buvo nenaujos, t. y. jos nebuvo supakuotos į mažmeninei prekybai skirtas pakuotes, nebuvo gaminio kokybę ir sudėtį patvirtinančio ženklavimo bei turėjo aiškius defektus, todėl lyginti tokio pobūdžio prekes su PREMI DB esančiomis prekių kainomis nėra pagrindo. Pareiškėja atkreipia dėmesį į tai, kad ginčo atveju sandorio vertės metodas netaikytas tik daliai prekių. Minėti Pareiškėjos argumentai, Muitinės departamento tvirtinimu, yra nepagrįsti. Muitinės departamentas vadovaujasi Bendrojo administracinio dokumento pildymo instrukcijos, patvirtintos Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2004-04-13 įsakymu Nr. 1B-329, 27.35.2 punktu, pagal kurį 31 langelyje prekės turi būti aprašytos taip, kad pakaktų duomenų jas vienareikšmiškai identifikuoti ir suklasifikuoti pagal Kombinuotąją nomenklatūrą, prekių importo, laikinojo įvežimo arba muitinio sandėliavimo procedūros draudimams bei apribojimams taikyti, nustatytiems importo muitams ar mokesčiams apskaičiuoti. Pažymi, kad importo deklaracijoje Nr. 13LTLUB000IM01F134 (31 langelis) prekių aprašyme nenurodyta, kad jos yra nenaujos ar su defektais. Muitinio įforminimo metu, atlikus prekių fizinį tikrinimą, neatitikimų nenustatyta. Įrodymų, kad šioje deklaracijoje deklaruotos prekės buvo nenaujos, Pareiškėja nepateikė. Be to, Klaipėdos TM skundžiamu sprendimu nusprendė „taikyti Lietuvos Respublikoje sukauptus duomenis UAB „Fratesa“ importuotų prekių muitinei vertei nustatyti pagal deklaraciją Nr. 13LTLUB000IM01F134 (2013-12-16)“ (3 punktas). Šiame sprendime taip pat konstatuotina, kad prekių, kurios deklaruotos nedideliais kiekiais ir jų vertė artima kitų importuotojų deklaruotiems sandoriams, deklaruota sandorio vertė laikoma muitinei priimtinais duomenimis“. Taigi, Muitinės departamento tvirtinimu, Pareiškėja nepagrįstai teigia, kad ginčo atveju sandorio vertės metodas netaikytas tik daliai prekių.

Pareiškėja 2018-03-12 skunde nurodo, kad Muitinės departamentas, patvirtindamas Klaipėdos TM ataskaitą, viršijo centrinio mokesčių administratoriaus kompetenciją, nes skundžiamą sprendimą pagrindė skirtingais motyvais, nei tai buvo padaręs vietos mokesčių administratorius. Ataskaitoje Klaipėdos TM buvo nurodžiusi šiuos motyvus: (i) tarptautinio mokėjimo pavedimai nelaikytini dokumentais, besąlygiškai patvirtinančiais prekių pirkimo kainą. Iš pateiktų dokumentų neaišku apmokėjimo už prekes būdas ir terminai; (ii) deklaruojant iš JAV atgabentus krovinius buvo keičiami duomenys apie importuojamų prekių kiekius ir vertes; (iii) rinkos sąlygomis sudarant ir vykdant sandorį sandorio vertė, t. y. pinigų suma, sumokėta arba priklausanti sumokėti už prekes, neturėtų žymiai skirtis nuo prekių muitinio įforminimo duomenų bazėje esančių panašių prekių verčių; (iv) įgaliotas atstovas UAB „AZI Group“ muitinio įforminimo metu nurodydamas prekių aprašymą nedeklaravo, kad prekės yra ne naujos. Muitinės departamentas, atmesdamas Pareiškėjos skundą, iš esmės paneigė minėtus Klaipėdos TM argumentus ir sutiko, kad prekių pirkimo ir pardavimo sandoriai realiai įvyko ir kad prekių siuntėjui JAV įmonei „A Trend Inc“ faktiškai buvo pervedamos pinigų sumos už importuotas prekes, tačiau sprendė, kad sandorio vertės muitinio įvertinimo metodas netaikytas pagrįstai.

Esant tokioms aplinkybėms, Pareiškėjos tvirtinimu, yra akivaizdu, kad vietos mokesčių administratorius, darydamas išvadą dėl Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1 d. b punkto taikymo sąlygų, nurodė vienus pagrindus, tačiau centrinis mokesčių administratorius, turėjęs užtikrinti vietos mokesčių administratoriaus priimto sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo kontrolę, nurodė visiškai kitus pagrindus sandorio vertės metodui netaikyti. Pareiškėjos įsitikinimu, centrinis mokesčių administratorius, nagrinėdamas skundą dėl vietos mokesčių administratoriaus priimto sprendimo, yra saistomas vietos mokesčių administratoriaus nustatytų faktų ir draudimo peržengti jo priimto sprendimo ribas, patvirtinant skundžiamą sprendimą didesne apimtimi, negu ji nustatyta tame sprendime. Be to, MAĮ 133 straipsnyje nustatyta muitinės atliekamo mokestinio patikrinimo specifiška, Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnyje įtvirtinta nuostata, kad individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis bei MAĮ 145 ir 150 straipsniuose nustatyta mokestinių ginčų procedūra ir centrinio mokesčių administratoriaus nagrinėjami ginčai draudžia peržengti mokestinio ginčo nagrinėjimo ribas.

Pareiškėjos nuomone, Muitinės departamentas nepagrįstai patvirtino Klaipėdos TM ataskaitą ir, priimdamas skundžiamą sprendimą, sprendė ne ataskaitos teisėtumo klausimą, bet išėjo už kompetencijos ir ginčo ribų, išspręsdamas klausimą dėl sandorio vertės metodo taikymo kitais pagrindais. Skunde atkreipiamas dėmesys į tai, jog teismų praktikoje akcentuojama, kad nei MAĮ 25 straipsnyje, nei kituose teisės aktuose nėra įtvirtinta galimybė centriniam mokesčių administratoriui iš esmės pakeisti ar kaip nors įtakoti vietos mokesčių administratoriaus sprendimą (LVAT 2010-08-23 nutartis adm. byloje Nr. A-438-769/2010).

Įvertinus anksčiau nurodytas aplinkybes, pasak Pareiškėjos, matyti, kad skundo išnagrinėjimas Muitinės departamente, atsižvelgiant į tirtinų aplinkybių apimtį ir pobūdį, lėmė mokestinio ginčo nagrinėjimą visa apimtimi naujais aspektais, tuo pažeidžiant Pareiškėjos teisę į apeliaciją ikiteisminėje ginčo stadijoje. Išdėstytų motyvų pagrindu skundžiamas Muitinės departamento sprendimas turėtų būti panaikintas.

Pareiškėja mano, kad Muitinės departamentas, priimdamas skundžiamą sprendimą, netinkamai įvertino tirtinų aplinkybių apimtį ir pobūdį, klaidingai aiškino ir taikė ginčo teisinius santykius reglamentuojančias teisės normas. Muitinės departamentas nusprendęs, kad Klaipėdos TM pagrįstai netaikė sandorio vertės muitinio įvertinimo metodo Pareiškėjos importuotų prekių, deklaruotų EID Nr. 13LTLUB000IM01F134, muitinei vertei nustatyti konstatavo, kad nagrinėjamu atveju apmokėjimo už prekes aplinkybės nėra aiškios, nes JAV įmonei „A Trend Inc“ 2013–2017 m. yra pervesta 62 123,25 Eur (82 900 USD) suma, o prekių deklaruota sandorių vertė – 43 140,52 Eur.

Pareiškėja su tokia Muitinės departamento išvada nesutinka, nes, jos tvirtinimu, yra akivaizdu, kad Pareiškėjos 2013–2017 m. sumokėta 62 123,25 Eur suma JAV įmonei „A Trend Inc“ apėmė ne tik 2013-12-16 EID Nr. 13LTLUB000IM01F134 deklaruotą prekių vertę, tačiau ir iki pat 2017 m. kitose importo deklaracijose deklaruotą importuotų prekių sandorio vertę. Vien ta aplinkybė, jog Muitinės departamentas vertino ne konkrečioje importo deklaracijoje faktiškai sumokėtą prekių kainą, bet atsižvelgė ir į kitas importo deklaracijose Nr. 14LTLUB000IM000468 ir Nr. 17LTLUB000IM0083A3 deklaruotas prekių vertes, kurios net nebuvo Klaipėdos TM tikrinimo objektas, rodo skundžiamo sprendimo nepagrįstumą.

Pareiškėja pažymi, kad faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes kaina gali būti nustatoma tik už konkrečioje importo deklaracijoje deklaruotas prekes, o ne vertinant visą 2013–2017 m. JAV įmonei „A Trend Inc“ sumokėtą pinigų sumą.

Klaipėdos TM, nusprendusi netaikyti sandorio vertės metodo, rėmėsi Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1 d. b punktu, pagal kurį sandorio vertės metodas gali būti netaikomas, jeigu prekių pardavimui arba jų kainai turi įtakos sąlygos arba aplinkybės, kurių poveikio vertinamų prekių pardavimui arba kainai neįmanoma įvertinti. Sąlygos ir aplinkybės Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1 d. b punkto taikymo prasme turi būti susijusios su konkrečiu (individualiu) prekių pardavimu. Taigi, sandorio vertės metodo taikymą, vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1 d. b punktu, galima paneigti tik nustačius, jog: (i) konkretaus pardavimo sąlygos ar aplinkybės lemia vertinamų prekių pardavimą ar jų kainą ir (ii) neįmanoma įvertinti šių sąlygų ar aplinkybių poveikio vertinamų prekių pardavimui ar kainai. Tuo atveju, kai taikant Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1

d. b punktą nustatoma, kad tam tikros sąlygos ar aplinkybės turėjo įtakos prekių pardavimui ar kainai ir įmanoma nustatyti šios įtakos vertę vertinamų prekių atžvilgiu, sandorio metodas taikomas.

Pareiškėja nurodo, jog Muitinės departamentas, patvirtindamas Klaipėdos TM išvadą dėl Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1 d. b punkto taikymo, turėjo pagrįsti, kad egzistavo aplinkybės ar sąlygos, kurios lėmė (turėjo įtakos) importuojamų prekių pardavimą ar jų kainą ir kurių poveikio prekių pardavimui ar kainai neįmanoma įvertinti. Tai reiškia, kad Muitinės departamentas turėjo patikrinti ne tik Klaipėdos TM nustatytas faktines aplinkybes, bet ir nurodyti pačias aplinkybes ar sąlygas, kurios, Muitinės departamento nuomone, lėmė prekių pardavimą ar kainą bei pagrįsti, kad šių aplinkybių ar sąlygų daromo poveikio prekių pardavimui ar kainai vertės neįmanoma nustatyti. Įvertinus skundžiamo sprendimo turinį, pasak Pareiškėjos, matyti, kad Muitinės departamentas to nepadarė. Skunde atkreipiamas dėmesys į tai, kad įrodinėjimo našta dėl sandorio vertės metodo netaikymo pirmiausia tenka muitinei. Šiuo atveju atsisakymo taikyti sandorio vertės metodą, vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1 d. b punktu, nei Klaipėdos TM, nei Muitinės departamentas neįrodė. Pažymima, kad vien pervestų piniginių sumų akcentavimas (JAV įmonei „A Trend Inc“ pervesta 62 123, 25 Eur, o importuotų prekių deklaruota sandorių vertė – 43 140,52 Eur) savaime negali paneigti sandorio vertės metodo taikymo. Juolab, kad už EID Nr. 13LTLUB000IM01F134 deklaruotas prekes faktiškai buvo sumokėta 15 290 JAV dolerių ir šiai sumai pagrįsti buvo pateiktas tarptautinio mokėjimo pavedimas Nr. 45.

Pareiškėja tvirtina, jog ji pateikė pakankamai įrodymų, kurie atspindi visą faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą už prekes, deklaruotas 2013-12-16 EID Nr. 13LTLUB000IM01F134. Šiuo atveju importuotų ir ginčo deklaracijoje deklaruotų prekių apmokėjimo sąlygos yra visiškai aiškios. Pareiškėja dar kartą pažymi, kad ikiteisminio tyrimo metu surinkti duomenys atskleidė, kad Pareiškėja pirkimo ir pardavimo sandorį sudarė būtent su JAV kompanija „A Trend Inc“, kuriai tarptautiniu mokėjimo pavedimu Nr. 45 (2013-09-26) apmokėjo 15 290 JAV dolerių už importuotas prekes. Klaipėdos apygardos prokuratūros 2-ojo baudžiamojo persekiojimo skyriaus prokurorės 2017-10-18 nutarime dėl ikiteisminio tyrimo Nr. 04-1-00342-13 nutraukimo nustatyta, kad UAB „Fratesa“ mokėjimo dokumentai įrodo faktiškai pervestą pinigų sumą JAV bendrovei „A Trend Inc“.

Pareiškėja mano, kad ikiteisminio tyrimo metu nustatyti ir patikrinti faktai negali būti iškraipomi ir vertinami selektyviai. Ginčo atveju priimti Muitinės departamento sprendimai (2014-07-07 sprendimas Nr. 1A-382, 2014-05-08 sprendimas Nr. 1A-250 ir 2014-11-28 sprendimas Nr. 1A-612) patvirtina, kad Klaipėdos TM Pareiškėjos pateiktus apmokėjimo dokumentus vertina neobjektyviai, nes muitinė, nustatydamą importuojamų prekių muitinę vertę, neatsižvelgia į importuojamų prekių savybes, kurios negali būti lyginamos su PREMI DB esančių kitų importuotojų deklaruotomis tapačiomis ar panašiomis prekėmis, kurios įprastai yra gamyklinėje pakuotėje, madingos, be gamyklinių defektų ir parduodamos vienetais. Esant tokioms aplinkybėms, Muitinės departamentas, pritardamas neobjektyviam Klaipėdos TM Pareiškėjos pateiktų apmokėjimo dokumentų vertinimui, iškraipė ikiteisminio tyrimo metu nustatytus ir patikrintus prekių įsigijimo faktus.

Pareiškėja atkreipia dėmesį į tai, kad, priešingai nei teigiama skundžiamame sprendime, rinkos sąlygomis sudaromi sandoriai pirmiausiai turi būti vertinami atsižvelgiant į individualius požymius, o ne pagal muitinio įvertinimo duomenų bazėje surinktus duomenis. Pažymi, kad prekių muitinė vertė ir visa importuojamų prekių sandorio grandinė turi būti apskaičiuojama ir vertinama remiantis individualaus prekių pardavimo sąlygomis, net jeigu jos neatitinka prekybos praktikos ar gali atrodyti neįprastos tokios rūšies sutarčiai (žr. Europos Teisingumo Teismo 2000-10-19 sprendimo byloje C-15/99 22 p.). Pareiškėja nesutinka su Klaipėdos TM išvada, kad iš mokėjimo dokumentų negalima nustatyti apmokėjimo už prekes būdo ir termino, todėl muitinei neaišku, kokia yra faktiškai mokėtina ar sumokėta suma už importuotas prekes. Taip pat nesutinka su Muitinės departamento išvada, kad nustačius skirtumą tarp JAV įmonei „A Trend Inc“ pervestos 62 123,25 Eur sumos ir deklaruotų visų sandorių vertės – 43 140,52 Eur, galima daryti išvadą, kad apmokėjimo sąlygos yra neaiškios. Iš byloje esančio tarptautinio mokėjimo pavedimo, Pareiškėjos tvirtinimu, galima nustatyti faktiškai už prekes sumokėtą kainą, todėl Klaipėdos TM ir Muitinės departamento pozicija, kad apmokėjimo už prekes sąlygos, būdas ir terminai nėra aiškūs, prasilenkia su logika. Be to, JAV kompanijos „A Trend Inc“ išrašytoje sąskaitoje-faktūroje Nr. 10.02.2013 aiškiai nurodyta prekių kaina (15 290 USD), kuri buvo apmokėta tarptautiniu mokėjimo nurodymu Nr. 45. Taigi,

Pareiškėjos EID Nr. 13LTLUB000IM01F134 deklaruota importuotų prekių muitinė vertė atspindi faktiškai sumokėtą kainą už šias prekes. Pažymi, kad akcentuojamas „A Trend Inc“ sumokėtos sumos neatitikimas su ginčo deklaracijoje deklaruota prekių muitine verte savaime negali paneigti deklaruotos sandorio vertės teisingumo.

Pareiškėja skunde apibendrina, kad Klaipėdos TM bei Muitinės departamentas, iš esmės pakeisdamas Klaipėdos TM motyvus dėl sandorio vertės, nesurinko pakankamai įrodymų, patvirtinančių, kad realiai ginčo prekės buvo įsigytos ir ūkinės operacijos įvyko kitomis sąlygomis nei nurodyta Pareiškėjos pateiktuose dokumentuose. Byloje esantys duomenys patvirtina, kad Pareiškėja visais atvejais prekes deklaravo muitinei nurodydama faktiškai sumokėtą importuojamų prekių kainą, nuo kurios ir buvo apskaičiuojami mokėtini importo mokesčiai, todėl nėra pagrindo abejoti Pareiškėjos pozicija dėl prekių muitinės vertės pagrįstumo. Išdėstytų argumentų pagrindu konstatuoja, kad skirtumas tarp deklaruotos ir PREMI DB esančios vertės nėra aplinkybė, kuri turi įtakos prekių pardavimui ar kainai Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1 d. b punkto taikymo prasme, todėl šiuo pagrindu skundžiamas Muitinės departamento sprendimas turėtų būti panaikintas.

Remdamasi skunde išdėstytomis aplinkybėmis ir MAĮ 155 str. 4 d. 2 punktu, Pareiškėja prašo panaikinti Muitinės departamento 2018-02-28 sprendimą Nr. 1A-90.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi ginčo bylos medžiagą, šalių pozicijas, išdėstytas posėdžio Komisijoje metu, konstatuoja, kad Pareiškėjos skundas atmetinas, Muitinės departamento sprendimas tvirtintinas.

Iš bylos medžiagos matyti, jog ginčas tarp šalių vyksta dėl Pareiškėjai įregistruotos mokestinės prievolės muitinei, konstatavus, kad Pareiškėjos importo deklaracijoje Nr. 13LTLUB000IM01F134 (2013-12-16) deklaruotų prekių vertei nustatyti netaikytinas deklaruotas sandorio vertės metodas ir Pareiškėjos importuotų prekių muitinė vertė nustatyta, taikant Bendrijos muitinės kodekso 31 str. 1 dalies nuostatas. Muitinės departamentas sprendime pasisakydamas dėl sandorio vertės metodo taikymo ginčo situacijoje, laikosi pozicijos, jog šis muitinės vertės nustatymo metodas, atsižvelgiant į sprendime nurodytų teisės aktų ir teismų praktikos nuostatas, taikytinas tik tais atvejais, kai apmokėjimo už prekes sąlygos yra aiškios ir pagrįstos konkrečiais įrodymais ir nustatytais faktinėmis aplinkybėmis. Sprendime Muitinės departamentas tokių aplinkybių buvimo nepripažino, nuroydamas, kad Klaipėdos TM sprendime yra įvertinusi visų Pareiškėjos deklaruotų sandorių vertes ir siuntėjui (JAV įmonei „A Trend Inc“) pervestas sumas bei nustačiusi akivaizdų skirtumą (prekių deklaruota sandorių vertė – 43140,52 Eur, o JAV subjektui sumokėta 62123,25 Eur, todėl muitinei išlieka abejonės dėl faktiškai mokėtinos ar sumokėtos sumos už importuotas prekes. Pasisakydamas dėl Pareiškėjos pateiktų įrodymų (mokėjimo pavedimų (Nr. 45 – 19000 JAV dolerių (2013-09-29), Nr. 46 – 13000 JAV dolerių (2013-09-30) ir pozicijos, kad didesnė nei prekių vertė (15290 JAV dolerių) suma yra avansinis mokėjimas už naujai formuojamą užsakymą, Muitinės departamentas nurodė, kad nei Muitinės departamentui, nei Klaipėdos TM Pareiškėja nepateikė savo poziciją pagrindžiančių įrodymų. Papildomai savo poziciją Muitinės departamentas grindė ikiteisminio tyrimo duomenimis apie tai, jog JAV įmonė „A Trend Inc“ nėra randama JAV įmonių registre, šios įmonės nurodomo atstovo U. E. pozicijos dėl veikimo Pareiškėjos interesais ir prekių siuntimo Pareiškėjai prieštaravimo.

Pareiškėja nesutinka su Muitinės departamento sprendimu. Laikosi pozicijos, kad Muitinės departamentas, priimdamas savo sprendimą, jį grindė kitais sandorio vertės metodo nepripažinimo motyvais nei Klaipėdos TM patikrinimo ataskaitoje. Muitinės departamentas nenurodė aplinkybių, kurios lėmė prekių kainą; nepagrindė, kad šių aplinkybių daromo poveikio neįmanoma nustatyti. Pareiškėja laikosi pozicijos, kad ji pateikė pakankamai įrodymų, kurie atspindi visą faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą už prekes, be to, ginčo atveju yra svarbus ir importuojamų prekių pobūdis, nes, pasak skundo, ginčo atveju Pareiškėja įsigijo ne naujas, bet prastos kokybės prekes, kurių kainos negali būti lyginamos su naujų prekių kainomis. Taip pat Pareiškėja laikosi pozicijos, kad Muitinės departamento atliktas Pareiškėjos mokėjimų JAV vienetui vertinimas, įtraukiant mokėjimus ne tik tikrinamuoju laikotarpiu, rodo sprendimo nepagrįstumą. Pareiškėja teigia, kad mokėjimo (apmokėjimo) už ginčo prekes aplinkybės yra aiškios, todėl prekių muitinei vertei nustatyti turėjo būti taikomas sandorio vertės metodas. Posėdžio Komisijoje metu Pareiškėjos atstovas palaikė

skunde išdėstyti motyvus, akcentuodamas tai, jog mokesčių administratorius siekė bet koku būdu apmokestinti Pareiškėją.

Komisija, atsižvelgusi į tai, jog Pareiškėja Komisijai yra išdėsčiusi aiškius ir apibrėžtus nesutikimo su Muitinės departamento sprendimu motyvus, savo sprendime pasisakys dėl Muitinės sprendimo pagrįstumo, atsižvelgiant į Pareiškėjos skundo motyvus.

Dėl Muitinės departamento sprendimo pagrįstumo ir teisėtumo. Pareiškėja laikosi pozicijos, jog Muitinės departamentas peržengė savo kompetencijos ir kilusio ginčo ribas, nes savo sprendimą grindė kitais teisiniais pagrindais nei vietos mokesčių administratorius. Pasisakant dėl šio motyvo, pirmiausia pažymėtina, kad LVAT praktikoje panašiais atvejais, kai ikiteisminį ginčą nagrinėjanti institucija pateikia kitokį patikrinimo metu *nustatytų aplinkybių* vertinimą ar įvertina papildomą informaciją, laikomasi pozicijos (šiuo atveju pasisakant dėl centrinio mokesčių administratoriaus kompetencijos pagal MAĮ 154 str. nuostatas), kad „MAĮ centriniam mokesčių administratoriui, nagrinėjančiam mokestinį ginčą, nedraudžia kitaip vertinti vietos mokesčių administratoriaus sprendime nurodytus faktus, kitaip interpretuoti taikytinas teisės normas, taip pat vertinti naujai pateiktus įrodymus“ (LVAT 2012-03-08 nutartis adm. byloje Nr. A-442-179/2012); atitinkamai ir Komisijos veiksmai mokestinio ginčo nagrinėjimo metu kitaip įvertinus patikrinimo akte (sprendime dėl akto tvirtinimo) nustatytas faktines aplinkybes, nes, pasak teismo sprendimo, nustatytų faktinių aplinkybių kitoks teisinis įvertinimas nelaikytinas naujomis aplinkybėmis, nėra pripažįstami mokestinio ginčo ribų peržengimu (LVAT 2013-11-07 nutartis adm. byloje Nr. A-575-1883/2013).

Tačiau ginčo situacijoje Komisija neturi pagrindo pripažinti, jog Muitinės departamentas savo sprendime atliko kitokį patikrinimo ataskaitoje nustatytų aplinkybių teisinį vertinimą, tai yra išdėstė / nurodė kokius nors papildomus mokestinės prievolės apskaičiavimo teisinius ir faktinius pagrindus. Iš Klaipėdos TM ataskaitos matyti, jog pagrindiniais motyvais atsisakant taikyti sandorio vertės metodą Pareiškėjos importuotų prekių muitinei vertei nustatyti vietos mokesčių administratorius pripažino neatitikimus tarp Pareiškėjo mokėjimų JAV vienetui ir iš šio siuntėjo įsigytų prekių pagal visas mokesčių administratoriui žinomas importo deklaracijas deklaruotos vertės. Taip pat ikiteisminio tyrimo metu nustatytas aplinkybes dėl netinkamo deklaracijų pildymo, prekių siuntimo iš JAV į Lietuvos Respubliką įforminimo aplinkybes, dėl kurių Klaipėdos TM nurodė, kad Pareiškėja neatskleidė visų prekių pirkimo aplinkybių, o deklaruojant iš JAV atgabentus krovinius išleidimo į laisvą apyvartą procedūros įforminimo metu buvo keičiami duomenys apie importuotų prekių kiekius ir vertes, todėl ir dėl šių aplinkybių muitinei išlieka abejonės dėl deklaruotos sandorio vertės. Būtent šias aplinkybes ir vertino Muitinės departamentas pasisakydamas dėl Pareiškėjos skundo, taip pat atsakydamas į Pareiškėjos motyvus dėl galimai mokėjimo pavedimais atliktų avansinių mokėjimų naujai formuojamam užsakymui. Todėl, Komisijos vertinimu, nei skunde nurodyti Pareiškėjos motyvai, nei Pareiškėjos skunde cituojamos konkrečios LVAT nutarties nuostatos nesudaro pagrindo konstatuoti Muitinės departamento pažeidimo, nes teismo nutarties nuostatos (išdėstytos dėl centrinio mokesčių administratoriaus veiksmų, susijusių su vietos mokesčių administratoriaus sprendimu dėl nepriemokos išieškojimo), o abu mokesčių administratoriai savo priimtuose sprendimuose rėmėsi tokiais pat teisiniais ir faktiniais motyvais nepripažindami deklaruotos sandorio vertės Pareiškėjos importuotų prekių muitinei vertei nustatyti, todėl Pareiškėjos motyvai vertinti kaip nepagrįsti ir atmetini.

Dėl prekių muitinės vertės. Pareiškėja importo deklaracija Nr. 13LTLUB000IM01F134 (2013-12-16) importavo iš JAV 32 pavadinimų prekes: aprangos prekes, avalynę, kūno priežiūros priemonės, plaukų priežiūros priemonės, siuntėjas: įmonė „A Trend Inc“. Mokesčių administratorius, įvertinęs Pareiškėjos pateiktus dokumentus prekių muitinei vertei pagrįsti, taip pat apmokėjimo dokumentus, ikiteisminio tyrimo surinktą informaciją, konstatavo, jog muitinei išlieka abejonės, kokia faktiškai mokėtina ar sumokėta suma už importuotas prekes, nors Pareiškėja laikosi pozicijos, kad mokėtina už prekes suma yra aiški ir ją pagrindžia pateikti mokėjimo pavedimai, o muitinės veiksmai įvertinant visus JAV vienetui atliktus mokėjimus yra nepagrįsti.

Pagal Bendrijos Muitinės kodekso 29 str. 1 d. b punktą importuojamų prekių muitine verte laikoma sandorio vertė, tai yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į Bendrijos muitų teritoriją, prireikus patikslinta vadovaujantis 32 ir 33 straipsniais, jeigu: „[...] b) prekių pardavimui arba jų kainai neturi įtakos jokios sąlygos arba aplinkybės, kurių poveikio

vertinamų prekių pardavimui arba kainai neįmanoma įvertinti“. Bendrijos Muitinės kodekso Įgyvendinimo nuostatų 181a str. 1 dalyje yra nurodyta, jog muitinė neprivalo importuotų prekių muitinės vertės nustatyti remdamasi sandorio vertės metodu, jei, vadovaujantis šio straipsnio 2 dalyje nustatyta procedūra, ji, atsižvelgusi į pagrįstas abejones, nėra įtikinama, kad deklaruojamoji vertė, remiantis Bendrijos Muitinės kodekso 29 straipsniu, atspindi sumokėtą arba mokėtiną bendrą sumą. Sandorio vertės metodas taikomas tik tuo atveju, kai apmokėjimo už prekes sąlygos yra aiškios ir pagrįstos konkrečiais įrodymais bei nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis.

Ginčo situacijoje konstatuotina, kad mokesčių administratorius pateikė išsamius motyvus bei jų pagrindu padarė teisingas išvadas dėl sandorio vertės metodo netaikymo prekių muitinei vertei nustatyti, todėl Komisija su jomis sutinka, papildomai akcentuodama keletą esminių aplinkybių. Byloje dėl ginčo prekių mokesčių administratoriui yra pateikta JAV institucijų gauta informacija, iš kurios turinio matyti, kad išvežimo iš JAV metu prekės buvo formintos kitais prekių dokumentais ir prekių gavėju nurodytas kitas subjektas – asociacija „Žemaitijos šaulių namai“ (Pareiškėjos direktorius turėjo įgaliojimą veikti šios asociacijos vardu, asociacijos direktorius U. E. paaiškino, kad jis kiekvieną kartą parašydavo atsisakymą nuo siuntos, kratos metu rastas raštas dėl prekių atsisakymo). Tokio pobūdžio aplinkybės, atsižvelgiant į ikiteisminio tyrimo metu nustatytus Pareiškėjos veiksmus, susijusias su neteisingu deklaracijų pildymu, vertintinos kaip siekis neatskleisti mokesčių administratoriui tikrųjų aplinkybių, susijusių su prekių pardavimu ir kaina. Tai iš esmės patvirtina ir Muitinės departamento sprendime pateikta informacija apie atliktus mokėjimus JAV vienetui, iš kurios matyti, kad Pareiškėja JAV vienetui yra sumokėjusi žymiai daugiau negu deklaruota prekių vertė. Pareiškėja pateiktos informacijos turinio neginčija, tačiau laikosi pozicijos, kad Muitinės departamentas nepagrįstai sprendime aptarė mokėjimus, kurie, pasak Pareiškėjos, nesietini su ginčo importo deklaracija (posėdžio Komisijoje metu Pareiškėjos atstovo buvo paprašyta pagrįsti pagal kokias deklaracijas, nepatenkančias į ginčo laikotarpį, yra atlikti papildomi mokėjimai, papildoma informacija nebuvo pateikta). Klaipėdos TM įvertinusi visų Pareiškėjos deklaruotų sandorių vertes ir siuntėjui (įmonei „A Trend Inc“) pervestas sumas, nustatė skirtumą (prekių deklaruota sandorių vertė – 43 140,52 Eur, tuo tarpu bendrovei sumokėta 62 123,25 Eur), todėl konstatuotina, Muitinės departamento išvada, kad išlieka abejonės, kokia faktiškai mokėtina ar sumokėta suma už importuotas prekes, yra teisinga. Pagal MAĮ 67 str. dalyje nustatytas mokesčių apskaičiavimo pagrindimo ir jų paneigimo taisykles, mokesčių mokėtoju tenka pareiga objektyviais ir abejonių nekeliančiais įrodymais pagrįsti aplinkybes, kuriomis jis neigia mokesčių apskaičiavimo pagrįstumą. Pareiškėja nepateikė informacijos, kuri pagrįstų skunde išdėstytus teiginius apie tai, kad didesni mokėjimai galimai yra atlikti už prekes, kurios iš JAV vieneto buvo importuotos ne ginčo laikotarpiu, ar yra duomenų dėl prekių įvežimo pagal kitus dokumentus, kurių sprendime neįvertino Muitinės departamentas. Nors Pareiškėja laikosi pozicijos, kad atliktas vertinimas apima laikotarpį, kuris nėra susijęs su ginčo deklaracija, tačiau atsižvelgiant į tai, jog LVAT praktikoje yra pripažįstama mokesčių administratoriaus galimybė remtis aplinkybėmis, kurios susiję ne tik su tikrinamuoju laikotarpiu ir vertinti tai, kaip įrodomąją medžiagą (pavyzdžiui 2011-02-04 nutartis adm. byloje Nr. A-438-201/2011, praktikoje įprastai tai susiję su laikotarpio iki tikrinamojo laikotarpio vertinimu), Muitinės departamento veiksmai, įvertinant visus Pareiškėjos atliktus mokėjimus JAV vienetui ir iš JAV vieneto įsigytų prekių Pareiškėjos vardu įformintas importo deklaracijas, Komisijos vertinimu, vertintini kaip siekis nustatyti visas su Pareiškėjos apmokestinimu susijusias ir jam įtakos galinčias turėti aplinkybes. Ginčo situacijoje pati Pareiškėja nepateikė jokios papildomos informacijos dėl kitų prekių įsigijimų operacijų iš savo kontrahento bei kitų importo deklaracijų buvimo. Paminėtina ir tai, jog iš Pareiškėjos pateiktų mokėjimo turinio nėra galimybės nustatyti ir pripažinti, kad, pavyzdžiui 19000 JAV dolerių pavedimas Nr. 45 yra atliktas už ginčo prekes (15290 JAV dolerių). Todėl įvertinus tiek šias aplinkybes, tiek prekių įsigijimo iš JAV subjekto įsigijimo, prekių įsigijimo dokumentų įforminimo aplinkybes, ikiteisminiame tyrime esančius duomenis apie Pareiškėjos atsakingo asmens ir deklaranto siekius sumažinti prekių kiekį ir apmokestinamąsias vertes, konstatuotina, kad prekių pardavimui arba jų kainai turėjo įtakos tam tikros sąlygos ir aplinkybės, kurių poveikio prekių pardavimo sandorio vertei neįmanoma nustatyti (BMK 29 str. 1 d. b p.), todėl Muitinės departamento sprendimas pripažintinas pagrįstu ir yra tvirtintinas, o Pareiškėjos skundas atmestinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, **n u s p r e n d ž i a**:

Patvirtinti Muitinės departamento 2018-02-28 sprendimą Nr. 1A-90.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė